

Arne Merilai

MERLINI AARE

Luulemärss 1994 – 1998

Arne Merilai. Merlini aare.

© Arne Merilai 1998

Madis Kõivu pildid

© Madis Kõiv 1998

Kaanepilt: Madis Kõiv. Urvaste kirik.

Käesoleva teose on esmakordselt avaldanud kirjastus Ilmamaa 1998. aastal

BAHAMA 2001

www.bahamapress.org

bahama@bahamapress.org

Bahama e-raamatute eesmärk on muuta kirjandusteosed hea tahte avaldusena tasuta kättesaadavaks kõikidele soovijatele, sest loomingu väärtust ei saa mõõta rahas.

Käesolevas failis sisalduvad teosed on e-kirjastatud autorite nõusolekul ja soovil. Igaüks võib seda faili muutmata kujul paljundada, tasuta edasi anda või levitada, säilitada ja välja trükkida.

Käesoleva faili tervikut ei tohi lõhkuda. Seda faili või selle sisu ei tohi ilma autori nõusolekuta tervikuna ega osaliselt muuta, müüa, trükis ega elektrooniliselt avaldada või kasutada muul viisil raha saamiseks. Teost kaitsevad Eesti autoriõiguse seadus ja Berni konventsioon.

Sisukord

KODU

HAUAKIVI. Eleegiline distihhon ...7
VANAEMA LUSIKAS. Rondoo ... 8
TRIOLETID ISALE
I. ELLEKTER ...9
II. KIKKER ...10
KOOLIKELL. Tertsiin ...11
LUIVE. Sekstiin ...12
VANA SÕBER KALJUSTE. Alkaiose stroofe ...13
IKKA NAISEST MÕTELDES. Sappho stroofe ...14

Madis Kõiv. Tuba

KÜMMET KIRJAM...LE. EV AASTAPÄEVAKS

ESIMENE KIRI. Lastelaul ...16
TEINE KIRI. Söödil ...17
KOLMAS KIRI. Talumees ...18
NELJAS KIRI. Hiiob ...19
VIIES KIRI. Kuldlaps ...20
KUUES KIRI. Mu kaunid gümnaasiastid ...21
SEITSMES KIRI. Kuidas ütlen neitsikene ...22
KAHEKSAS KIRI. Kärkijanna ...23
ÜHEKSAS KIRI. Reetmine. Gaseel ...24
KÜMNES KIRI. Emaballaad ...26

Madis Kõiv. Lambad

JUHTUMISI. KOERA ILM

PASTIŠŠE JA PAROODIAID

KIRSI TIINA. <i>Pastiche à la Ain Kaalep</i> ...28
EKS SEEGI <i>MONUMENTUM</i> . <i>Pastiche à la Suits & Laht</i> ...29
MÄÄ ON MYY VÕI MÖÖ EHK NÕÕ. Sonetid
MÄÄ ON MYY
Usutunnistus ...30

Lahutus ...31
VÕI
Madonna lapsega ...32
Igazus ...33
MÖÖ EHK NÕÕ
Pyhapaik ...34
Märgitud ...35

Madis Kõiv. Kaardimängijad

FOLKLOORI JA MELOODIAID

LOODUSEGA I. Maal ...37
LOODUSEGA II. Linnas ...38
LOODUSEGA III. Surnud mehe sving ...39
KULLAMAA PARNASS. Regivärssi kasutades ...41
VARASTATUD VÕRU. Uuem rahvalaul ...45

Madis Kõiv. Vikatid

KOLM NAIST: JUSTITIA, SOPHIA, MARIE

KORD JA KOHUS. Naljalugu, Eesti Wabariigi nimel ...47
VIIA. Oandi rahvalt küsides ...48
VANA AJA ARMASTUS. Laul, mida minu vanaisa Juhi Jüri laulis... ...49

JÕULUDEIKSIS

AUS SANTA CLAUS ...50
LÄTI JÕULUMEEES ...51
POOLED PÄKAPIKUD. I.H-le ...52
PUNASILM ...53
JÕULUMAAL ...54

LASTE TUBA

HÄÄLI JA HÄÄLITSUSI

TÜTREKENE ...55
VELLED ...56
TIPA TAPA ...58
(P)IS(S)IKUD. Eepos ...59

Madis Kõiv. Tüdruk palliga

NELI LEGENDI

- RÜÜTEL MATTIAS ...64
- VIIKING MARKUS ...66
- VÕLUR JOHANNES ...68
- HALDJAS MARIA ...70

LEAMINAKENE

- AIN KAALEP (autor). SONETT ...72*

VANAPRANTSUSE KEELI

- BLONDEL DE NESLE. MU RÕÕM... (Tõlge) ...73*
- GUIJOT DE DIJON. PALVERÄNNULAUL (Tõlge) ...74*
- KRAADIKLAASIDE ARMUELU. Heroiline aleksandriin ...76*

Madis Kõiv. Kõrvits

LEAMANUKENE

- EMAMESILANE ...78
- TANGOSONETT. Üks generalissimo ...81
- MUISTNE UNELM. Teine generalissimo ...82
- TOONESILMAD – TOOMESILMAD. Unegeneralissimo ...83

OK, ASTRAAT! Elva anagramme (Põlva piktogramme)

- KARLI MURU ...85
- AIN KAALEP ...86
- REIN KURESOO ...87
- KAJAR PRUUL ...88
- KAI PUURITS (Koos Ruudu Raudsepaga) ...89
- RUUDU RAUDSEPP ...90
- TÕNIS PABERIT ...91
- ANDRES LILLA ...92
- LEA TOOMING ...93
- JAAK PEEBO ...94
- ARVO VALTON ...95

Madis Kõiv. Härg

VALTER HAAMER ...97	
ARVO MÄLBERG ...98	
NATALJA JALVISTE ...99	
MART JAANSON I ...100	
MART JAANSON II ...101	
OTT OLLINO ...102	
<i>KARL MURU (autor). MARI ERE NALI...</i>	
	(Pillpinutagune I) ...103
TORUTOATAGUNE II ...104	

KODU

HAUAKIVI

Eleegiline distihhon

Kõrge ja tark on laup, mida kohtama iial ei lakka
ilmsi või öösiti meel, mällu kui vaotunud see!

Meenutan vaevata sind, vana, just nagu põlv tunaeilne –
priske ja lustilik põnn sülle sul poetanud end...

Lookas ja auramas laud, mille töömehe vaev oli katnud,
tulle ent süttis mu põu, sinna kui pillasin tee...

Rammult kangemat meest ei Rakvere - Iisaku kandis,
hüüdsid Lurichiks mind – maadluses mulle jäi võit!

Siiani jutt kõlab nii: kord hommikul heinale läksid,
lõunaks – hektar! – loos! Laadale kiirustas tee!

Kallile tütrele rõõmuks turjal sul kõõluda võisin,
Hansi ja Silvigi küll lapsed su – armsam kuid Reet.

Hullata jõudsime, taat, jalgpalligi mängida vahvalt,
laulugi lõime ja puid kuuri all kirvega käes.

Kolmene aastailt vast... Võrkkestale sööbisid sisse –
välja ei raiu sind sealt surm ega lõika kirurg!

VANAEMA LUSIKAS

Rondoo

*See vanaema lusikas mu pealuust
ei lahku kunagi ja minu suust...*

*Kui olin alles väike kusikas,
mul memme tagus hinge rusikas,
mis südamest käis läbi, lihast-luust,*

*mis oli hoopis tehtud teisest puust
kui tavaline armastus... Ei!, muust!
Ma laulsin, vanamemme pusikas:
*See vanaema lusikas...!**

*Ja Aivar, Eve, Tõnu... Aare... Juust
sul paitan, memm, mu aare! Rääbis, juust
kui välk läks... Kokakunstis musikas
said rängalt vatti vispel... lusikas...
Siis laulsin õnnest, „kurbusest” ja kuust:
*See vanaema lusikas! –**

*mis värisedes kiikus,
mis suu ja supi vahet
nii halemeelselt liikus,
see vanaema lusikas,
mis puust ja tükkeid täis,
on kahjuks unustatud,
näib...*

TRIOLETID ISALE

I

ELLEKTER

On karjapoisihoolet mu isalt
näind mootorid ja ellekter.

Mind vaevu võõrutati nisalt,
kui karjapoisihoolet mu isalt
käis lakke lend... Me naerukisalt
veel särab hinges ellekter!

Nii karjapoisihoolet mu isalt
lõi ellu särts ehk ellekter.

II

KIKKER

Mu isa võimsat Oppelit
disaininud on Pikker –
ei pelga metsa, koppelit!

Mu isa võimsat Oppelit,
täis dünaamiiti Nobbelit,
teel veeretab kui kikker!

Mu isa võimsat Oppelit
vist rakendanud Pikker...

suul kesvamärg ja Snikker.

KOOLIKELL

Tertsiin

Maast lahti! Pesema! Võileiba, teed...
Taas õppekoti selga vinnab sell...
Mis sädemed?! On ema prillid need

sind naerul saatmas... lõikab koolikell!
Käib sinka-vonka rada, sõbral mats...
Kuid kooliuksel ees ju mamma hell!

Ei imet – see, kes olnud õpsi lats,
teab maiku elust kaitsva tiiva all...
Oh emakene, õhtutigi ats

on sinu kätes, sulg ja kumm ja mall!
Ja ainsaks logelejaks vana rihm,
kui aknas just ei ole käinud pall...

Kui aga käinud... Ah sa kahm ja kihm!... ...
... Siis langeb käsi... kurvaks muutub meel...
Meid ühendanud tihti nutuvihm –

teeks pisaraid Su rüppe ikka veel!

LUIVE
Sekstiin

Küll imeks olen pand Su nime, Luive,
ja viha tundnud, kui Sind kosis „mees”,
ja üldse imeks pand me elu, Luive,
et hädas olnud vene värgi sees.
Sa loobumatult mulle õde armas,
truu lakkamata, abistama varmas!

Küll imestan Sind praegugi, mu Luive,
ent leebunult, sest tekkis soome mees,
ma imestan nüüd rohkem aega, Luive,
et ometi ka meie sõiduvees.
Tea – vaatamata kõigele –, Sa mallis,
kuis lõppematult mulle õde kallis!

Küll imeks võtan panna, usu, Luive,
kui eit kord oled, mina vanamees...
Ehk imestame siis, et elus, Luive,
veel püsime, miks kahelda ses tees?
Kuid kaksikute ooteaeg on sünnis
Sul praegu – kaugel vanaduse künnis!

VANA SÕBER KALJUSTE

Alkaiose stroofe

Kaljuste, sõprust iialgi reeta ei
tohiks me ammust! Tihtigi hõikamas
hinges kui trompet – vaiki, sarv, nüüd! –,
kuulume veelgi kas kokku me, hõi?

Kaljuste, aastaid, poisside mängusid
meelestub hoogsaid sullegi praegu veel?
Kutsubki kokku kõiki sarv nüüd
mööduva nooruse päevadelt just!

Kaljuste, Bakchos tihtigi rõõmu meil
tõi lõunamaist küll! Sõbrake, laulame!
Luisaku suur ja väike sarv nüüd,
kuulume ikkagi kokku vist, hõi?

Kaljuste, muusad armu ei jaota ju
ühtviisi lahkelt... Silm pane kinni! Ehk
topiks ka kõrva vaiku? Sarv nüüd
üürgama hakkab me lustipeost just!

IKKA NAISEST MÕTELDES

Sappho stroofe

Naine! Lummusest janunend ma laulda,
väest ja õrnusest talumas kui pinget,
meeltelõõm elust läbi lööb ja kustub
päev nagu unne!

Kuldne randmejoon valamas on nestet,
silmapilkudeks lagunendki aastad,
muistses templis nüüd helideist ju lahvab
valguse sambaid!

Kordub jälle taas, eluallikalt joon
.....nõtketelt.....
Lüüdiaks..... surelikkusest...
tõuseme välja!

Kätt sul sõrmustes igavesti hoiaks,
pea sul pärgadest vabastaks vaid uuteks!
Mulle armsa kui ühe pilgu heidad –
joobnuna näiksin!

Tuba

KÜMMME KIRJA M...LE EV aastapäevaks

ESIMENE KIRI

Lastelaul

Lapsukesed tulge minu juurde kokku hei hei
lapsukesed jookskes siia ma löön lokku hei hei
mängiks õige keksu mängiks õige keksu hei hei
või ehk suurte moodi rasket rehepeksu hei hei
lapsukesed tulge minu juurde kokku hei hei
porgandid ja kapsad aiamaale vakku hei hei
paneks linad likku paneks linad likku hei hei
narriks pimesikku narriks pimesikku hei hei
lapsukesed tulge minu juurde kokku hei hei
lapsukesed löögem jalapöiad kokku hei hei
hakkame ka peitust hakkame ka peitust hei hei
kull saab üles leitust kull saab üles leitust hei hei
lapsukesed tulge minu juurde kokku hei hei
lapsukesed tulge teeme jõulusokku hei hei
laskem hundiratast heitkem tiritamme hei hei
nooled vastu tamme nooled vastu tamme hei hei
lapsukesed tulge minu juurde kokku hei hei
olgugi sul pilu või siis hoopis noku hei hei
mängult saagu kodu mängult saagu kodu hei hei
vanemaid on vähem lapsi terve rodu hei hei
lapsukesed tulge minu juurde kokku hei hei
pessa pehmeid sulgi ääre ümber takku hei hei
tohtrit vaja talus arsti vaja talus hei hei
kuulamine kõdi suskamine valus hei hei
lapsukesed tulge minu juurde kokku hei hei
Mats ja Margus Juhan Mari ära kohku hei hei
tüdrukud on neitsid tüdrukud ehk neitsid hei hei
poisid hullud veitsi koerad ikka veitsi hei hei
lapsukesed tulge minu juurde kokku hei hei
nagu kana takus keegi ei pääse pakku hei hei
tõmbaks sõrmekooku tantsiks viimast paari hei hei
joogiks haput taari joogem haput taari hei hei
lapsukesed tulge minu juurde kokku hei hei
labajalga põlved põrutame nõkku hei hei
visakem veel nuga visakem veel nuga hei hei
kõigeks meil on luba kõigeks meil on luba hei hei
lapsukesed tulge minu juurde kokku hei hei
üle võlli aagem kiik ja liikmed rakku hei hei
mängida on uhke kui on ilmas ilu hei hei
kuivuses on palav rehe all on vilu hei hei

Söödil

Söödil tare taga rohurikkas
päike päevitab ja avab oma süle
laotuses on lõoke laudas kikas
sahin siidine koob kangast elu üle

see kes pühapäeval allikale laskub
õnnistust saab kõigeks aga teadku ikka
kui ta elupäevil vahel siiski raskub
isa näitab talle armurada pikka

söödil talu taga rohurikkas
kuu on puhkemas ja pakatamas kasu
lauda taga ööbik laudas kikas
rõõmurohke elu helde tasu

KOLMAS KIRI

Talumees

Kuhu on mu mõtted kuhu on mu mõtted viinud mind
viinud mind
tuhat päeva juba teist niisama juba mõistan sind
mõistan sind
hommikul ja õhtul hommikul ja õhtul hõiskan ma
hõiskan ma
öösel aga tasa öösel aga tasa nutta saan
nutta saan
mitu aastat tuleb setu aastat tuleb paluda
paluda
jäänud on veel palju jäänud on veel palju taluda
taluda

NELJAS KIRI

Hiob

Lõigake välja mu süda
lõigake välja
sapp laske välja mu seest
rebige seest
hing kisub lõhki mind nelja
hing kisub nelja
meel paiskab puruks mu pea
puruks mu pea
kuhu on jäänud mu elu
au ja mu elu
kes murdis sõrmed mu peost
sõrmed mu peost
kus on mu matmise paik
matmise paik
millal mu liikmed on vait
liikmed on vait

Kuldlaps

Su kuldses hällis paradiisi ülimate ilu
kuldallis silversärav sinu süütu sarm
õit suguküpsiks viljuvat sind saadab taevaarm
su kullast ihusiidi jumal salamisi silub

su kuldses sängis rikkadi rikas saalamonielu
kuldalleil sinu põsil inglisuudlus varm
kann ohvrijahu õlitu on kadeduse arm
su kullast hinge pärlikeed ei puutu ilmamelu

su kuldses kiiges püha vaim ja õnnistegev mälu
kuldalleid lühtreid templi pühitseda tarm
kui kinni hüübib haav verd avab teine arm
su kullast jalge juhtida kuum perutav kord sälu

su kuldses sõimes heldust hardub lisa lisa lisa
kuldvasikas su ori on ja silmi hingab isa

Mari-a! Elii! on imeline selles nimes heli

KUUES KIRI

Mu kaunid gümnaasiastid

Teid armastanud olen minu pikad poisid ikka
te mehemeelt ja vaprat südant ala hinnanud
te muskleid kiitnud maadeldes teid sülle vinnanud
te kanget vastupidavust ma himustanud pikka

te vooruslikes kehis hinge üles leidnud rikka
te ihult sädelevaid udemeid ma pinnanud
kui sepalõõtsad pingutades avarad on rinnaluud
te rüütellikust imetlend kui vahva võitluskikka

atleetidena ülistan ma teid mu pojad kallid
kui mastimännid sitked on te liikmed üllad
alt saapakontste te graniit lööb tolmu halli

mu hullates ja rüseledes tormate te talli
täis joovastavat hoogu on te liigutuste süllad
mil harjutuste vahel kaete vellelt kehamalli

SEITSMES KIRI

Kuidas ütlen neitsikene

Kuidas ütlen jalakesed
kui peaks suu neid suudlema
kuidas lausun lillekesed (lillekesed linnud kõik)
kui peaks meel neist joobuma
kuidas silman valged õlad
kui on laugel pisarad
kuidas kuulen kaunis kõla
kui on kõrvad (vales kohas) kuumavad
kuidas ohkan sinu poole
kui on hinges ohakad
kuidas mõtlen sinu peale
(rahus) kui on mõtteis tagamaad
kuidas tunnen sinu sõrmi
kui on patust kerkind sirm
kuidas mäletada õrni (asju)
kui on mällu tungind hirm
kuidas leian kallis neitsi
kui on otsingutes piin
kuidas kuidas püha neitsi
jumala sind juurde viin
(kui soovid)

KAHEKSAS KIRI

*Õndsas Lutheri katekismust
loeb Lucifer. Siioni kandlest
ajab Beltsebul laulujoru
nii nagu üks viimane loru.*

Arno Vihalemm

Kärkijanna

Ringi rängas rägastikus
sõgedus viib meeled peast
püüa otsi naeruks tiku
rapsi aele lolle seas
kuradile saatanale
heida valit palasid
Beltsebuli talle valet
kohtus pühaks valasid

suletumas varjuaias
vahest siiski valgust tead
on see pärgel või sa ise
eraviisil kõnet pead

sellest järgneb
kärkijanna
oled

teist ei teoloogiat
sinu sapi (selle supi) surmav sära
silmad sööb
ja seestab sead

Reetmine. Gaseel

Sinu kätte isa annan oma vaimu
miks jätsid sa mu maha sellest pole aimu

karikat ei lasknud minust mööda minna
äädikasse kastsid kibedama laimu

karistus on õudne reetmine ent mõrvab
mille pärast saatan kätte lõpuks sai mu

kuulutasin ette viga oli aegsam
mürgiivast hävib viinamägi lai mu

kuningas küll olen maad ei ole antud
hädaoru riigis kaim ei tunne kaimu

piitsa tean ma hästi piinavad on vermed
karjastele kätte jagan nende paimu

neitsist olen tulnud mehest olen läinud
kive pillub juut ja hüüab vai vai vai mu

ristipuule neetud okaskrooni kaetud
ainult sinult ootan lunastavat võimu

sööge minu ihu jooge minu veri
talleliha toitku kogu teie hõimu

mina olen rabi oma isa juures
teiega mu teed siin ilmas eal ei põimu

käige minu järel inimesepüüdjad
kokku kandke vihud nagu viljapõimu

pöördus ära isa juudas ütles sõnad
sooned kisti ihust nagu hargneks lõimu

pühakojas õppind röövliks olen saanud
millepärast ema ilma sisse tõi mu

sinusse ma usun armununa loodan
sinu kaudu jõuab minuni vaid sõimu

varsti olen surnud surnust üles tõusnud
otsitakse juba viimsepäeva rõivu

meelevalla saan kui kohtuma me peame
kes käib kurja järgi maksab hirmsat lõivu

tislerite sugu meisterdama loodud
oskab hoida nuga voolib hästi kõivu

aega antud napilt tegemist on palju
õhtust hommikuni ei nad pelga hõivu

kalaroog on täna merest laiaist püütud
pidutsege nutke tähistage tõivu

* *
 *

pühaks olen võitnud vabastajaks hüütud
halastuse kutse piinaposti lõi mu

teisiti ma saabun kui kord tund on kaikund
olen siis kes olen isa poeg ehk või muu

Emaballaad

Oh imeline naine väikse lapse ema
ta ümber särab soojusest kui tähetolm
ju silmavaatest kaugelt tunneb ära tema
teid kahekesi näeb kuid aru saab et kolm
te oma keeli kõnelete paigaks püha holm
kes mees või naine teist ei selgu sugu
kui maailm härmatab ja varaks karm on külm
siis ema lapsele loob sala laululugu

kõik kurjus sunnitud on kohalt põgenema
jääb maha maksmata ta kõige rängem võlg
kui lapse sülle tõstab armurikas ema
siis eetrlainetest lööb kokku nende õlg
ning pattu pärand inimesi tabab hülg
kuid lapse põsed punavad kui linnupugu
ja mesihääled kõlavad ta suust mis toonud sülg
kes pilti näinud seda kord see hinda kaalugu

on kättesaamatu küll ilmikuile maa
kuis rinna najale on kutsumas üks sõlg
ehk alles pärast surma uuesti see leema
kui ainult kohtupäeval ees ei tabaks põlg
oh ema sinu ja su lapse pärast pelg
toob hülgat südamesse põletavat lagu
kui maimu toitmiseks on pöörat hoidja selg
jääb lauljal üle ainult armastus ja pagu

Palve

Oo pole kaunimat kui ema kingit helm
ta püha eluandmisvaeva ikka talugu
ja saadab igavesti teid üks üllas kujutelm
et oma lastele kõik seda heldust palugu

Lambad

JUHTUMISI. KOERA ILM

PASTIŠŠE JA PAROODIAID

KIRSI TIINA

Pastiche à la Ain Kaalep

Kas sa Kirsi Tiinat Ameerikast tead?
Oo — jaa, väga hästi!
Temast rääkida võin ma nii mõndagi head,
aga eriti kiita tahan tema head pead,
kui ta loengus suu teeb lahti,
läheb maailm meile lahti,
risti-rästi tahvlil tantsivad nimede read! (Ali-Baba, Tode jt.)

Kas sa Kirsi Tiinat Ameerikast tead?
Oo — jaa, väga hästi!
Temast rääkida võin ma nii mõndagi head,
aga eriti ülistan ma tema head pead,
kui ta rohkem leiaks mahti
tulla meile läitma tahti,
üles märgime kohe kõik oma vead!

Kas sa Kirsi Tiinat Ameerikast tead?
Oo — jaa, väga hästi!
Temast rääkida võin ma nii mõndagi head,
aga eriti kadestan ma tema head pead,
näeme temas vaimuvahti,
armunud me salamahti,
kaugeid vahemaid ja vaesust ainult hädaga nead!

Kas sa Kirsi Tiinat Ameerikast tead?
Oo — jaa, väga hästi!
Temast rääkida võin ma nii mõndagi head,
aga eriti imetlen ta lokilist pead,
kui ta ripsmed löövad lahti,
läheb rinnas mölluks lahti,
ennast hingearsti järjekorda aegsasti sead!

EKS SEEGI MONUMENTUM

Pastiche à la Suits & Laht

Olen ülikooli astunud.
Kokkumängus iseenesega
õige madalale laskunud.
Kursusele esimesele.

Ajutursusele vesipäisele
mõttekoormaid ränki raskunud.
Lahkumängus lapsepõlvega
õudusunede ma sousti kastunud.

Mis nüüd teha?
Mida võin veel parata?
Võtaks mind, et läinud sedasi!
Jätaks pruudi ehk, kes juba sedapsi?
Laenu luniks, et ei lõpeks napsi?
Õunaraksust välja aetud olen hoidva tarata,
hing mõistmatusest puretud ja lutikatest keha.

Olen ülikooli astunud.
Lehmakookidesse jalgadega
sügavale sisse paskunud.
Kursusele esimesele.

Paras lurjusele mesikeelsele!
Siin ja praegu, salaküsimustele kes vastunud.
Kuid tulevikus, nagu Kristjan Jaak ma,
siiski monumendiks olen vaskunud!

MÄÄ ON MYY VÕI MÖÖ EHK NÕÕ

MÄÄ ON MYY

Tõmmule daamile

Usutunnistus

Koer su unne sisse tungis koonul maruvaht
ööl ja päeval jälitab sind armu salamander
sind kyynlapuhuja qrb tapnud fanny alexander
on röözakile longunud kord rõõmus elutaht

kes võika pyhix mõrva peast et paistax taevalaht
kes õnnistax et mööda lähex ryve võitlustander
surm on palgax või siis saab sust igavene vander
paat kel kodukatusex ja söögix jäätmepraht

qi ehk Tema äkki sekqx sädet lööma tuhka
veax õngekonxu nõxaqga ilge võõrasisa
võix palsamiga sinu hinge ahjualust visa
ta vast ei keeldux aitamast qi töötad ja ei puhka

jah su pöörast patuhinge salvanud on nastik
neil on õigus armuelu vastik vastik vastik

Lahutus

Qi viljastatud munaraqs on su hinges rahutus
sul syndimisex tulnud aeg on selles ilmas mahutus
keeb palavikq kõrgele ja mässab verevahutus
qi ema rypest saatuslik sind tabab äralahutus
siis tuge leiad kahes sina templisambas tahutus
mil kylmas karges õhus hõljub härmalõngakahutus
on eluloomises nii õnnistus qi patupärast nahutus
just nagu kruzifix mis polnud mingi meelelahutus

nyyd syytuna sind imetlemas koiduvärske ahutus
liig köetule ju mõistusele tarvilik on jahutus
ning ahnetele huultele hää rinna koorelahutus
ja emapiimas supelda võid õndsas meres vahutus
yx alati on *paradise* kas tšiilis või ehk sa hutus
qs isalt on kyll liitmine ent emalt on su lahutus

VÕI

Veel tõmmumale daamile

Madonna lapsega

See qldne roos on sulle ylim taevajumalanna
et neizi salvit jalge ymber lehvix mesilõhn
aroomis varjatuna kelle salahuuli kannab
qi pexedele sirutumas tema jaunis võhk

ta peale hellalt asetad siis oma ylla talla
on okka igast hurmatorkest nahasiidil tähn
qid helmeis oxad kylmalt laasib lillelt sinu pannal
kroonlehed nõtkelt varrelt lõikab punav salavähk

oo kauneima ma ulatasin sulle oma anni
sa roosiõlis kymbled tundes ihul pilvenestet
taas säravkaunis õienupus leidsid kadund kanni

ning verevasse haavavaasi heidad ohvritõnni
mil sametlehis hellitab sind teener nõrk esteet
kæe ulatad qid talle mulle rinnalt heidad põnni

sind ylistan sind ylistan sind ylistan kyll mix
mu hinges kehas mõistuses suur muutuja on X

Igazus

Kaunis tydruk sinu juurde
mõte kisub hing on seal
sinu avatumal suurel
rinnal ja su käte peal

mängixin ja imetlexin
paitaxin (qi jumal!) pead
sinu silmis sõnastaxin
ainult hellust ainult head

sinust enamat ei tunne
tundest rohkem loota ei tea
kaunis tydruk sinu juurde

hinges kisub
olen seal
(qs kurat?)

MÖÖ EHK NÕÕ

Päris mustale daamile

Pyhapaik

Su sydame ja silme nurgas õnnistegev vaim
kolmainunurgas paradiislik rahu
ei ole leida armastust mis taevaryppe ei mahu
teist qskil sulnist allikat qs sirgub sire taim

su kolmest nurgast joovastav on rinda tungiv vein
kolmainunurgas härmatavat kahu
on kaunis pealt ent hullutavam veelgi pidipahu
verd sunnib tarretama kalestunud sein

su kolmest nurgast käredamalt yles hingab leil
kolmainunurgas marmorõilis rahu
ei pyha see geomeetria või vöörustada pahu
qi sinna suubud kord siis ainult salvit teil

su kolme nurga haardes palun lisa lisa lisa
kolmainunurga embuses poeg syndind järel isa

Märgitud

Mu pilk qi viha kylvav madu roomab
su läbi naelutab ja posti seob
su alastusele seab rangiroomad
et pilkex seisatavad kõik need reod

mu vaate surivalge kihv sind hoomab
verd prizides taob purux sinu peod
qi risti yles seavad võikad hoorad
neet mõnitusex karjale su teod

mu pilt su silmist qstub nagu valgus
ses viimse pakizuse kadu on
et lõpux alata võix õige algus

veel karjatades ylalt vaatad alla
mu palgel märki näed mis synnist on
qid mina ohvrist ära pööran tallad

Kaardimängijad

FOLKLOORI JA MELOODIAID

LOODUSEGA

I

Maal

Tibutab, tibutab...

Vihm, udukultuse emissar,
talletab külma.
Lompides pullitab...

Märatseb maru ...
Lehti tuulesse sokutab
oksi sikutav iil.
Kitseneb vaatepiir...
Kukkunud pilvepiir...

Kurku karutab krae,
lutsumas köhakomm ...

Loomas on kuud –
täitunud tund.

LOODUSEGA

II

Linnas

Tibutab, tibutab...

Äikestki partsatab.
Kannab piisku näkku ja kaelale,
kastab vett...

Vabandage, mis te sikutate mind riietest...
Ärge kitsendage teiste õigusi ...
Sokutage end mõne muu hõlma
ja märatsege seal...
Kondab ka igasuguseid...

Trammid luikavad...
Kukkumas TALSE-piir...

Kriisi on loomas,
aeg on täis.

LOODUSEGA

III

Surnud mehe sving

Ükskord käisin ma legendis
kirjanike liidus endis
tundsin ära ühes mendis
haige mehe igas sendis

püksist paistis välja peenis
irvitades toolileenis
laulis loru raha teenis
publikut ta säänses veenis

*sinni vinni sinni vinni
sildnik sinijärves kinni
justkui koerad krampides
haukudes ja trampides*

*sinni sinni vinni vinni
poisid löövad hirmsat pilli
silmad sinilampides
kakeldes ja tampides*

*vinni vinni sinni sinni
serpakene tõmba tilli
kutid lahti krampidest
kuraditest vampidest*

*pinni pinni pinni pinni
kust ma tirin pole tilli
pelausski krampides
peiduurka rampides*

*tinni tinni tinni tinni
lõika vahelt läbi tilli
rahvas naerukrampides
röögib nii et trampides*

*tiira taara tinna tinni
kõik saab korda mulgud kinni
uksed juba krampides
lugu teatrirampides*

*punni vinni punni vinni
järsku karlakene kinni
õllepudel rampides
svenni otsas trampides*

*minni manni nunni nanni
pannivars ju rikub tilli
kavalpeal on lampides
mõtteid nagu stampides*

* *
*
*

enam ma ei käi legendis
kirjanike liidus endis
tuttavaid ei ole mendis
hullumeelsust mu talendis

püksist väljas pole peenis
mõtisklen ma toolileenis
kes mu arvelt sendi teenis
publikut kas küllalt veenis

et nad kõik on sopa sees

KULLAMAA PARNASS

Regivärssi kasutades

Mina laulan, miks ei laula,
mina lauliku soosta,
keelepeksija peresta,
tinataldriku talusta!
Laulik isa, laulik ema,
laulik sõõrik sõsarake,
laulik lapsekiigutaja,
laulik laps, mis kätkis kiigub,
laulik ma isegi olen!
Mina – trummali toasta,
pillipuhkuja peresta!

Ei mina rahata laula,
suud ei kullata kuluta,
keelt ei peksa penningita.
Raha maksab laulemine,
laulemine, luulemine,
kulda suu kulutamine,
hõbe keele hõõrumine,
vaske keele voolimine,
penning keele peksemine.

Mis laulad sina, sinine,
kõõrutad, kõne kõvera,
mis sa, rinnutu, rögised!
Sinu suusta kukub koola,
alta hammaste ilada,
päälta keele kitsekusta!

Las laulan mina, punane,
punapalgene, pajatan,
ilukannel ma ilutan!
Minu kõrist kukub kulda,
alta hammaste hõbedat,
päälta keele killingida.

Kuhu me lähme kolmekesti,
üle välja neljakesti?
Lähme Toomele turule,
alla päeva pähkelille!

Mis meil sealta annetakse?
Kuus kullavöökesta,

seitse siidilindikesta,
sada saksarätikesta.
Kulda saame kuuetaie,
hõbedat me hõlmetaie,
vaske villavakataie.

Kuhu need kullad paneme,
kuhu need nastud laome,
hõbehalja ulatame,
vasekoormad me vinname?

Küdile kübara peale,
väile värava peale,
äia süngi ääre peale,
ämma padjapüüri peale,
laule linikunurka,
kälile käterätikuks.

Oi imeta, või imeta,
mis mina nägin nimeta
õuessana, käiessana:
taevaisa tärises,
taevas tantsis, maa mürises,
kuu lõi kulda rõngaaida,
tähed teista täringuida,
päev see lükkis pärleeida,
eha – hõbehelmeida,
vikerkaar lõi viiulida,
pilved pillerkaaresida.

Süttis see padi põlema,
käterätik kärssama,
linik laual leegitsema.
Kes tuli kulda kustutama
hõbesuitsu summutama?

Mees Virusta, teine Turusta,
perenaine Roostojasta,
raasike Rasiveresta.
Peretütreste Pungeljalt,
talutütar Tammiskõrvalt,
langukene Linnamäelta,
küdikene Kadrinasta,
taadike Tudulinnasta.
Riiast tuli Ridala poega,
Tartust targa härra lapsi,
Pärnustagi peo-ülem.

Need said kulda kustutama,
hõbesuitsu summutama,
vaskevingu vaigistama.

Kes tõi pihus pilvekesi,
saarest sagarakesi?
Oi siidine sigadepoiss,
kalevine karjapoiss,
Kaarli vistar poisike –
tema tõi pilved tullessagi,
teise pilve minnessagi.

Pilves olid veepisarad,
pisaras oli puhas purje,
purjel oli hani punane,
hanel oli saba sinine,
saba peal oli saksa süngi,
saksa süngi, kuldamängi.
Sees magas Sulevipoega,
Sulevipoega, Kalevipoega.

Sulevil oli kallis kaasa –
see puhus tule veesta,
aganast aga keeras kõie,
lõi sõlme kanamunasta.

Pilvel oli pikka hoogu,
sagaral saba sinine,
sabal saksa neitsikene.
Kui ta kujub kuldakindaid,
valab vaskevardaieida,
sukk on kullakarvaline,
vöö na hõbevärvine.

Kellel kindad kujunud,
kellel valab vaskeieida?
Koob ta orjal otsikesi,
vaestel lastel vaskevardaieida,
vanaieidel vaevavammust,
vallasandil sõrmikuida.

Oh me hellad ja me kullad,
millal, hellad, ühte saame
ja me, kullad, kokku käime?
Sinililles liivaaugus,
kullerkupus kullaugus,
jõekaldas kasteheinas –

seal me, hellad, ühte saame,
seal me, kullad, kokku käime!

VARASTATUD VÕRU

Uuem rahvalaul

Vanapagan kord varastas võru
ja tuuslar erastas tõru
kurat see koristas käru
saatan viis viimase näru

setule jäi tühi toru
võrukeesele vaid õukasoru
antslas jäi laskmata karu
munamäe metsa lõi maru

vanapagan viis veel ühe võru
tigemees teise sai tõru
kuradil jälle uus käru
saatan on teadagi näru

enam setul ei ole ka toru
võrukeesele nuttu vaid soru
kuldre kandis on kondamas karu
haanja pervedelt ründamas maru

vanapagan nii ärastas võru
kaval-antsule meel õige mõru
põrgupapa va purask teeb säru
taevaisa ei saa konksust aru

Vikatid

KOLM NAIST: JUSTITIA, SOPHIA, MARIE

KORD JA KOHUS

*Naljalugu,
Eesti Wabariigi nimel*

Kord ja kohus,
hagi ohus,
kohtunik on rängas nohus,
sekretäril valu kohus,
täitur upub arstirohus.

Pealekaebused ei kingi,
apellatsioon käib ringi,
kassa-atsioongi mingi,
kostjad määrind kohtupingi.

Kord ja kohus,
hagi ohus,
kohtunikul tuju lohus,
sekretäril isu sohus,
täiturilgi silmad rohus.

Sunnik, aita!
Kordnik, paita!
Ametnik kuis petab maita!
Kodanik va pastlatohus,
iganik sind tõmbab lohus!

Kord ja kohus,
hagi ohus,
säändses tohus või ka pohus
õigus puudub, kord ning kohus –
nuhtlusseadus hädaohus!

Rasvavoldis kintsusingi
õigusjumalannaga ei tingi,
vanatüdruk täitsa laita –
kellele veel sellist naita!

Baasid juba Tapal, Lohus...

VIIA

Oandi rahvalt küsides

Kas sa₁ tead, kui tark on Viia?
Ei tiiäq!
Ei tiiäq?
Sind õppima on vaja viia!

Kas sa₂ tead, kui tark on Viia?
Ei tiiäq!
Ei tiiäq!
Loll oled, paras huntidele viia!

Kas sa₃ tead, kui tark on Viia?
Ma-i tiiäq...
Sa-i tiiäq...
... üks jälle hullumajja viia...

Kas sa₄ tead, kui tark on Viia?
Ei tiiäq maq, kos maq sis tiiäq.
Kost tiiäq...
Siis oled sa üks Turba-Tiia!

Kas sa₅ tead, kui tark on Viia?
Ei tiiäq maq, kos maqki tiiäq!
Saqki ei tiiäq –
va Turba sõber Kapsta-Piia!

Kas sa₆ tead, kui tark on Viia?
...tiiäq...
Ei tiiäq!
Vist oled Läti linnast Riia?

Ja sa₇ ja sa₈, kui tark on Viia?
Viiäq?
Viiäq-Viiäq...
Löön kurku ahvenad ja siiäq!

Kas esi tiiät, ku tark um Viiäq?
Maq?... Kimmähe tiiäq!
Saq_o! Ei tiiäq!
Um targõmb viil ku tiiät – Viiäq!

VANA AJA ARMASTUS
*Laul, mida minu vanaisa Juhi Jüri
laulis minu tulevasele vanaemale
(Tudulinnas laulda ja mürgeldada. Tšaikovski motiivel)*

Oh, Mari, tule aita,
mu hingehaavu paita,
sest sind ma armastan!

Refrään: Kallis Mari, kaugel oled –
sind ma armastan!
Oled kaugel, armas Mari –
kallistan ma sind!

Oh, Mari, lase aita –
see mõte pole laita,
sest sind ma armastan!

Refrään: (päri- ja vastukarva)

Oh, Mari, küllalt! – aitab
sul narrida mind maita,
sest sind ma armastan!

Refrään: (päri- ja vastukarva)

Oh, Mari, südant näita
ja luba ennast naita,
sest sind ma armastan!

Refrään: (päri- ja vastukarva)

Oh, Mari, tõistre Aita
just hundipassi sai ta –
sest sind ma armastan!

Refrään: (päri- ja vastukarva)

JÕULUDEIKSIS

*Kärbes kõnnib mööda sõiduplaani ja usub, et on Bergenis ja
Berliinis ja Bakuus.*

Artur Alliksaar

AUS SANTA CLAUS

Oh sa vana santa claus	claus claus
tehkem tänasesse paus	paus paus
puhka veidi santa claus	claus claus
tervisele hää on paus	paus paus

oh sa sinder santa claus	claus claus
ole ometi ka aus	aus aus
teada on et santa claus	claus claus
pole lastetoaski aus	aus aus

oh sa juudas santa claus	claus claus
tehkem tüssamisse paus	paus paus
siis kui sured santa claus	claus claus
olid kordki elus aus	aus aus

LÄTI JÕULUMEEES

Kui jõulumees tuleks lätist
saaks vabaks sellest soome pätist
kui jõulumees tuleks lätist
noor oleks erinevalt ätist

kui jõulumees tuleks lätist
teeks nalja tootsist kiirest jätist
kui jõulumees tuleks lätist
tooks meile saldejumsi jätist

kui jõulumees tuleks lätist
me nohu jaoks ei pruugiks kätist
kui jõulumees tuleks lätist
saaks lihaks sõna saunast rätist

POOLED PÄKAPIKUD

I. H-le

Pooled päkapikud on perverdid
laste sussidesse panevad
pooled päkapikud on perverdid
õnneks seda ei tea vanemad

pooled päkapikud on perverdid
pooleks ööks nad sussi asuvad
pooled päkapikud on perverdid
pärast kommidega tasuvad

pooled päkapikud on perverdid
kas nad käinud lapsed küsivad
pooled päkapikud on perverdid
siiski muinasjutud püsivad

pooled päkapikud on perverdid
oksendavad jooke korgivad
pooled päkapikud on perverdid
süstaldega veene torgivad

pooled päkapikud on perverdid
teise poolega nad tihti trügivad
pooled päkapikud on perverdid
turult konkurente välja nügivad

PUNASILM

Näärivana punasilma
ära reisi teise ilma
kingitusi vajame
ehitame maja me

näärivana punasilma
ära vannu alla ilma
vastupanuhakuta
kirveta ja pakuta

näärivana punasilma
viska villast torka silma
siis ei saada lahti sust
siis ei näita keegi ust

näärivana punasilma
lumehelbega ja ilma
mitu korda köhata
õigel ajal rõhata

näärivana punasilma
kõrvad kikki säde silma
kui on tõusmas päike just
näärisalme kostmas kust

JÕULUMAAL

Jõuluvana pira para
rookis jõulumaja
päkapikud ühendkooris
laulsid jõulud ju

jõuluvana pira para
pookis jõulukana
päkapikud ühendkooris
laulsid jõulud ju

jõuluvana pira para
nookis jõulunina
päkapikud ühendkooris
laulsid jõulud ju

jõulukoerad kajavad

LASTE TUBA

HÄÄLI JA HÄÄLITSUSI

TÜTREKENE

Illu lillu
tillukene
tütreke
pätsa patsa
patsu löö
sa isale
possa pässa
põssakesed
põsed on
kissa kõssa
kussukene
õhtul on
hipa hopa
hopadii
ja hõissassaa
kipa kõpa
kapadii
ja hopsassaa
ihhaahhaa
kalli kalli
kullakene
kukupai
issu issi
issakene
suur ja lai
ae ae
hanekene
aa uu aa
mämmu mammu
marjakene
ma ri a

VELLED

Suksu saksa sohki
sõdivad
müksu maksu muhku
müravad
killa kolla kolksti
kolavad
lita läta lörtsti
loravad
pimma põmma pauhti
pauguvad
hiua hua auhti
hauguvad
riksa räksa raksti
raiuvad
pliksa pläksa plaksti
plekivad
tiira taara tinna
tuljakud
hiiva haava hullud
huljakud
müta mäta mauhti
madised
mütsu mätsu matsti
margused
juhu juti juhti
juhanid
tina tuhka tuha
tuhvlid
kiiga kaaga kanged
kalevid
siiga saaga sirged
sulevid
uhti uhti uhti
uhkesti
liiri laari lõõri
lahkesti
vinta vänta vinged
vingerjad
sinka sonka sindri
singerjad
ampsu ampsa ampsti
angerjad
piiri pääri prisked
põngerjad

veni vidi vici
villemid
tidiriditiitsti
tillemid
kirra kärä kõrra
kuraskid
põrguhärra parra
puraskid
pissa pässa põssa
pis(s)ikud
issameie issa
is(s)ikud
vingamehed vilus
valusad
tiiu talutütre
talus nad

TIPA TAPA

Kipsat kapsat kingakesed
tipsat tapsat tuhvlikesed
päta päta pastlakesed
vinta vänta viisukesed
kumma kumma kummikud
umma umma ummikud
pinta pänta botikud
vinta vänta vildikud
kintsa käntsa ketsikesed
sipa sopa saapakased
riksa raksa rihmikud
tinna tönna tönised
sihka sahka sussikesed
kriuksa kräuks kalossikesed
toho tonti tossukad
linta länta lössukad
tilla talla tallukad
kipa kapa kõpsukad
bogo bogo botased
siiru seero säärikud
kapi kopi kapukad
tapi topi tapukad
titä tätä tötakad
klipsa klõpsa kotakad
viuhti vauhti varbavahed
kripsa krapsti kirsamehed
siiga saaga sandaletid
suusad uisud klambrid plekid
oma päkad vetemad
kurejalad etemad

(P)IS(S)IKUD

Eepos

Pisikesed põsekesed
nagu ladvaõunakesed
tillukesed tallakesed
nagu lepalehekesed
killukesed kõrvakesed
nagu leivaviilukesed
juhukesed juuksekesed
nagu kiisuvuntsikesed
vissikesed varbakesed
nagu pohlamarjakesed
jupikesed jalakesed
nagu siilisabakesed
kleenukesed käekesed
nagu kitsesõrakesed
tsipakesed silmakesed
nagu püksinööbikesed
õblukesed õlakesed
nagu jõulumunakesed
sugukesed suukesed
nagu palgipraokesed
nöpsikesed ninakesed
nagu lillenupukesed
kipakesed kõhukesed
nagu kalapõiekesed
tasakesed turjakesed
nagu laubelauakesed
nääpsukesed nukikesed
nagu tanguterakesed
piilukesed puusakesed
nagu suksuloogakesed
siilukesed säärekesed
nagu pildiäärekesed
kihukesed kintsukesed
nagu notsukärsakesed
kikukesed kikukesed
nagu kammipiikesed
pikukesed pihukesed
nagu liivakühvlikesed
peenikesed pekukesed
nagu kruusakivikesed
niisukesed nokukesed
nagu piibutobikesed
vähekesed vahekesed

nagu sukasilmakesed
kitsakesed kaelakesed
nagu saiakoorukesed
siisikesed sõrmekesed
nagu rehapulgakesed
kõhnakesed küünrakesed
nagu pühaküünlakesed
riipsukesed rinnakesed
nagu pääsusilmakesed
vaevakesed voldikesed
nagu kreemitordikesed
kallikesed küljekesed
nagu merihüljekesed
oonukesed otsakesed
nagu kännuotsakesed
palukesed põlvekesed
nagu tuvimunakesed
kiirukesed kuklakesed
nagu räästarennikesed
osjakesed oimukesed
nagu rattapusukesed
lidukesed lõuakesed
nagu kapsarauakesed
ullikesed huulekesed
nagu karukellakesed
kilukesed keelekesed
nagu linnumeelekesed
kukukesed kannakesed
nagu hosiannakesed
sikukesed seljakesed
nagu sokumõkitused
napikesed nabakesed
nagu uksetabakesed
käkikesed kaenlakesed
nagu lemekulbikesed
kiilikesed kõrikesed
nagu vileõrilased
raasukesed roidekesed
nagu kanaõrrekesed
piisakesed peksekesed
nagu linakuprakesed
õhukesed õndlakesed
nagu kaerakilekesed
nirukesed niudekesed
nagu kät kivibukesed
rootsukesed rangikesed
nagu pihitangikesed
lühikesed laukesed

nagu tekisõbakesed
kirmekesed kulmukesed
nagu härmalõngakesed
siirukesed sarnakesed
nagu salaarmukesed
liistakesed lõgemised
nagu havilõuakesed
sutikesed sõõrmekesed
nagu ahjulõõrikesed
nublukesed nibukesed
nagu tilisangakesed
räpsikesed ripsmekesed
nagu lumeräitsakesed
kübekesed karvakesed
nagu kõrrepõllukesed
lahjakesed luukesed
nagu luuavitsakesed
risukesed randmekesed
nagu taevaandmekesed
kistakesed kuulmekesed
nagu sõelatuulmekesed
sopsukesed soonekesed
nagu niinejoonekesed
ivakesed igemesed
nagu pajukassikesed
näälikesed nahakesed
nagu piimavahakesed
põrmukesed pugukesed
nagu saanipadjakesed
kröömikesed küünekesed
nagu karrakaanekesed
väetikesed varrekesed
nagu õlekõrrekesed
mikukesed musklikesed
nagu seeneniidikesed
kullakesed kõõlukesed
nagu leeloleelokesed
atsakesed abakesed
nagu väitsalabakesed
kehvakesed kõhrekkesed
nagu tuulehõrakesed
pätukesed põiakkesed
nagu pardinokakesed
kummalised kübekkesed
nagu kaltsupupekesed
tolmukesed taljekkesed
nagu odrahaljakkesed

ribakesed reiekese
nagu aialipikesed
kirbukese kurrukesed
nagu onuvurrukesed
muigukesed mokakesed
nagu künarokakesed
niilukesed nimmekese
nagu pilvepiirikesed
miilikesed meelekesed
nagu millimallikased
tibakesed tissikesed
nagu lehmavissikesed
piprakesed päkakesed
nagu põialpoisikesed
nigelased niisakesed
nagu järvekiisakesed
lagedased laekese
nagu põrsapraekese
upakesed urukesed
nagu ojakurukesed
illikesed inglikesed
nagu ilmaimekesed
kåbikesed kehakesed
nagu koitjaehakesed

(järgneb)

Tüdruk palliga

NELI LEGENDI

RÜÜTEL MATTIAS

Kord elas rüütel Mattias,
kel vaenlaseks oli Tattias,
üks hirmus lohemadu,

kuid vapper oli Mattias,
tuld sülgas küll see Tattias,
ei kartnud aadlik kadu.

Siis turvistas end Mattias,
tal abiks teener Kottias
ja sõjamehi sadu,

piik ees kui kappas Mattias,
tal selga kaitses Kottias,
ei segand kõu ja sadu.

Just silma sihtis Mattias
ning röögatades Tattias
verd purskas nagu padu,

kuid puuris sitkelt Mattias,
kui mahlakask oli Tattias,
kes miskit varsti ei adu.

Veel nua pruukis Mattias,
ta kilpi hoidis Kottias –
nii töö ei äpardu! –,

ei tagane Tark Mattias,
kui soolasammas Lottias,
ta tahe vankumatu...

Nii draakoni lõi Mattias,
kui korises suur Tattias,
lõi tantsu küla-Aadu,

neil käsu jagas Mattias,
et lohvi nülgiiks Kottias
ja lihast tehku ladu.

Mõõk käes, kuid luuras Mattias,
sest varjas koopas Tattias
üht sünget salaladu,

sealt taba raius Mattias,
kui rupskeid karnis Kottias,
ning päästis kauni nadu.

On Vabastaja Mattias,
kuid südameelt ta vattias,
kel ülistajaid jadu,

nii hooldas rahvast Mattias,
kees ussirasvast pottias –
sai eine röögatu!

Taas ratsul kange Mattias,
ei julge ükski Tattias
nüüd segada ta radu,

ja vilet laseb Mattias,
ta täkk on karvalt rottias,
nad kasvult heinasaadu!

Tee valla! Jõuab Mattias,
kel bardiks kaasas Kottias
ning kiivril kakaduu...

Oo, üllas ülik Mattias,
sul laulab meister Kottias:
Ach rote Schlange Du!

VIIKING MARKUS

Kord elas viiking Markus,
kes laial merel hulkus,
tal sihiks röövlisaak,

kui tekilt juhtis Markus,
siis seilamises tarkus,
ei takistanud paak.

Võibolla näib, et Markus,
Hirm Ise, Vana Kalkus,
kel kaaslaseks on kaak,

kuid laimust vaba Markus,
pea õiglane tal salkus –
ei olnud Julma-Jaak!

Mees oli Tarkpea Markus,
tal hinges puudus kõrkus
ja mõtteis rongakraak;

teab lugu vana Markus,
miks rahu vastu tõrkus
või südames mis haak...

Kui oli noor me Markus,
üks neiu silm tal pilkus
et keha küttis leek,

kuid õnnetuseks Markus
liig palju plikast tilkus –
sai vargaks Ali-Bek...

Siis purjed heiskas Markus
ja tangis hambaid välkus,
kui tantsis ahtrikiik,

tsäuhh! – täiel vaardil Markus
vett läbistas et sälkus,
eest paistmas mauririik...

Kui maale jõudis Markus,
suur tulekahi vilkus,
et kätte saada viik,

lõi vere vahtu Markus
ja tuhat poodut kõlkus,
täis laipu järv ning tiik.

Küll möllas kange Markus,
peast ilma iga mölkus,
ka rikkalik sai taak,

ei armu heitnud Markus –
kui mõõgatera pälkus,
käis vaenlasel vaak-vaak...

Karm võidumees oli Markus,
šeik litsus saba solkus,
kui selga lendas piik,

kuid seenejoogist Markus
veel kauaks arust mulkus –
nii hävis poolkuuriik.

Siis maiuspalaks Markus
seal haaremites jõlkus...
Õnn pruudilt: *Nytt på tack!*,

ent aasta pärast Markus
naist kahetses ja mölkus:
Va neetud kassikakk!

VÕLUR JOHANNES

Kord kutsus maag Johannes
suur võlumees Cologne'is
tööks appi kuradit.

Ja kohtaski Johannes
ööl õudses nõidustunnis
üht eksind kuradit!

Ei peljanud Johannes
noid silmi väävelpunnis
ta keda kuradit,

vaid rõõmustas Johannes,
et oma tornis sunnis
näeb sarvist kuradit!

Tark teadlane Johannes
siis andmeid välja pinnis
ja uuris kuradit,

talt teada sai Johannes,
kuis kulda teha sünnis –
kae lahket kuradit!

Siis kirjutas Johannes
kõik üles... Pärjel pillis
ja needis kuradit,

ehk punastas Johannes,
kuid hing kui taevalillis,
ei kirund kuradit.

Nüüd kostitas Johannes
ja toitis peedis - tillis
vaest nälgind kuradit

ning salvis munk Johannes
ta kapju vinnis, villis,
ja aitas kuradit.

*Tskae, mõtiskles Johannes
sim-sala-pimmi tallis:
kui tüssaks kuradit?!*

üht trikki teab Johannes,
kel puudel must on kallis:
Teeks tõusnud kuradit!?

Poss-posis Faust Johannes,
sest musta kunsti sallis:
Sa taandu, kura titt!,

ju teadis vend Johannes,
et saab ses põrgusellis
ta kätte kuradit.

Alkeemias Johannes,
vaim vaga, kaval, mallis,
siis katsus kuradit,

tõi katla me Johannes,
kus keetis aurus hallis
ja happes kuradit.

Lõi vigurvänt Johannes
nii sortsi inglisallis –
näe keerub-kuradit!

Sai ristijaks Johannes
ning Gabriel klaaspallis...
oi püha kuradit!

Veel õpetas Johannes:
Sul põlve all käib tellis,
kui palud... kuradit,

ah Matteus – Johannes,
kes naljaloo teist tellis,
et võtku kuradit!

In mensibus ja annis
nos mutamur in illis –
kuid muutke kuradit!

*

Nii, pojake Johannes,
mul rääkis Isa Willis,
oh vanakuradit!

HALDJAS MARIA

Kord elas Ingli-Inglismaal
üks haldjaneid Maria,
piltilus nagu kloostriemaal
üks pühaneid Maria.

Tal vanaemaks muistne Baal,
oh haldjaneid Maria,
ta vanaisal Püha Graal,
oh pühaneid Maria.

Kel koduks kõrgeima on saal,
see haldjaneid Maria,
kes kõnnib oma Isa raal,
see pühaneid Maria.

Kel käest sööb kotkas, meres vaal,
too haldjaneid Maria,
kes võlub öösel kolmandal,
too pühaneid Maria.

Kes rikkust jagab isandal,
on haldjaneid Maria,
kes heldust külvab emandal,
on pühaneid Maria.

Kel uduõrn on kehakaal
kui haldjaneid Maria,
kel tähemärgiks Taevakaal,
kui pühaneid Maria.

Kus vastu kajab hell oraal,
seal haldjaneid Maria,
kus hing kui eeter on astraal,
seal pühaneid Maria.

On kalleim kõigest mineraal
jah haldjaneid Maria,
hind lõpmatu on numeraal –
jah pühaneid Maria.

Ta ümber sfääride koraal,
oi haldjaneid Maria,
briljante säras näoovaal,
oi pühaneid Maria.

Jäeb võõraks talle jõhker praal,
tark haldjaneid Maria,
näeb läbi kõigest mis brutaal,
tark pühaneid Maria.

Ei püüa küttide sind traal,
ei, haldjaneid Maria!
Ei südant taba sul teatraal,
ei, pühaneid Maria!

Vaid aadellik ja sire jarl
sul haldjaneid Maria
nii armsaks peiuks on prints Charles,
sul pühaneid Maria.

Just nõnda Ingli-Ingliemaal,
oo haldjaneid Maria –
just like a sacred madrigal
“O Holy Maid Maria!”

LEAMINAKENE

Ain Kaalep

SONETT

Me viibisime kiusatuste põrgus,
kuid sealt, kus kummus tume pilvepiir
me üle, äkki hele lootuskiir
me südamesse taevalikult nõrgus –

ja jälle kirkas sinas taevakõrgus
me kohal kerkis, nagu linnutiir
seal lehvis Püha vaimu kuldne viir.
Veel kostis nukralt põr-põr-põr, kus

me rinnus asus süda, tulvil pattu,
kuid juba teadsime: ei meie sattu
küll enam paturadadele eal,

sest üht-teist ütelda ju taevasinal
on ka ja meie enda par'mal minal
ja Elvas ootaval šarmantsel Leal.

VANAPRANTSUSE KEELI

Blondel de Nesle

MU RÕÕM...

Mu rõõm mind laulma veab,
et kevad tulemas,
ja süda tõde teab,
mis temas kõlamas,
mu sammud ette seab,
kuis vaevalt lähtumas –
ah! edu tundma peab,
ses õnnes meeldivas!

Ja rõõmu juurde truu
käib armuvalu ju...
Kes õige, austatu,
sel heldus ääretu...
Kel õilis sugupuu,
on sire, võrratu...
Ei eksi eal su suu,
neist kolmest saadetu.

Guijot de Dijon

PALVERÄNNULAUL

Sa kinnita nüüd hinge,
mu laul, tee julgeks meel,
seab häda kõikjal linge,
ees surm või nõdrameel.
Siit ära ükskord minge,
kes metsikute teel,
mu kodu kallist hinge
kas näevad silmad veel?

Oh, Jumal, küllalt!, mida
siin palverännul teen,
mul rinnus karjub süda,
sest reetlik saratseen.

See vaev ja ohupinge
ei lõpegi vist eel,
vaid palved, oig nii vinge –
tee, Jumal, kindlaks keel!
Kel õilsus läinud hinge,
ei teeni võõral leel,
teeb eemal temast ringe,
kes autu, kahekeel.

Oh, Jumal, küllalt!, mida
siin palverännul teen,
mul rinnus karjub süda,
sest reetlik saratseen.

Loob mure hirme hulle,
täis hing on võõrastust,
mind heitnud piinatulle,
et otsas naer ja lust.
Mu süda armas mulle,
ma ise meeldiv just,
miks, Issand, sooviks sulle
sai teha lahutust?

Oh, Jumal, küllalt!, mida
siin palverännul teen,
mul rinnus karjub süda,
sest reetlik saratseen.

Jääb lootus õnnetulle,
kui väldin võõrast ust,
et truuks jääb süda mulle,
ei lahku määratust.

Kui tuul toob pilverulle
ning kauget armastust,
lööb tema ikka sulle
all mantli, mis hallmust.

Oh, Jumal, küllalt!, mida
siin palverännul teen,
mul rinnus karjub süda,
sest reetlik saratseen.

KRAADIKLAASIDE ARMUELU

Heroiline aleksandriin

Kui kevad ärkab taas ja lumi tõuseb taeva
ning pungad uhkevad ja päike paistab aeva,
kraadiklaasid aknail meil ellu ärkavad,
patumõtted soojast peast nendel tärkavad.
Linnud armunäljas, kuis vidin täidab leppi –
see õudselt erutab nii mõndki kraadikeppi!
Öösel kõikjal kostab loomakeste vigin,
torukestest vastab mõõdusamba krigin.
Luuratakse kaasat, planeeritakse kodu,
saginat on täis nii räästad, põõsad kui lodu...
Eluvaimust keevad peamiselt just noored,
varsti pesast paista klaasist munakoored!
Nii kui kukel hari ja sarvedega pull on,
kraadiklaasiisal punaveini ampull on,
nagu lehmil udar ja mutimullas käik –
anduriemal elavhõbedane läik!
Salaja teeb sohki va baromeetri-kägu,
munad on tal suured, ei tegu ega nägu...
Peagi aga pojad kõik ilmsiks tulevad,
õnnest vanemadki klaassilmad sulevad.
Mõõdikutel jätkub veel tugevasti tarmu,
vaata et ka kellad nii ülepea ei armu!
Ilmateade ütleb, nähes ette tooted:
Võimalikud termokronomeetrilooted!

Kõrvits

LEAMANUKENE

EMAMESILANE

Tuleb, lendab,
piimast – mürgist pritsib,
tõmmet tunneb,
soov mind on kohata...
Käik kaheks hargneb –
seal lõbutsejaid tiirleb –,
toob ootusärevust ja mõnu tallegi!
Vasakule suubub kärsitumalt.
Välja talutatakse –
ta paik on loodud mujal.
Nimekiri seinal. Näitab esimest.
See tuuaksegi.
Ta oi kuis meeldib! Meeldis...
Ja tema talle. Tuttavadki vist.
Ka valve muheleb, sai kõigil lõbus.
Siis seisavad ja ootavad, eks alasti on põnev...
Pea lubataksegi neid teise urgu minna.
Kahekesi temaga.
Ja temaga.
Ja temaga.
Ja veel.
Ja veel.
On minult selleks luba...
või soov
või käsk?!
Talle, lemmikulle!
Nemad, väljavalitud!?
Kas suudab taibata, kas mõistab tantsukeelt?
Tule, tantsin sulle, kutsun mina.
Koba, järgi tee, ma annan nõu!

Kõik on nii uus ja uudis!

Saad pisut armu, kui ei oska veel...
Ma juba mustreid sean, karmhellalt teda suunan:

Saki.

Saki.

Saki.

Saki.

Siki.

Siki.

Siki.

Siki.

Siki-saki.

Siki-saki.

Siki-saki.

Siki-saki.

Siksak.

Siksak.

Siksak.

Siksak.

Vurr.

Vurr.

Vurr-vurr.

Vurr-vurr.

Vurra-vurra.

Vurra-vurra.

Võrra-võrra.

Võrra-virra.

Šahh!!!

Ai! Ai! Ai!

Võrra-võrra.

Võrra-võrra.

Ziki-zaki.

Ziki-zaki.

Ziki-zaki-ziki.

Ziki-zaki-ziki.

Zik-zik. Zik-zak.

Zik-zik. Zik-zak.

Zik-zik-zik-zak.

Zik-zik-zik-zak.

ZIK. ZAK!

ZIK. ZAK!

Nüüd pöörame!

Nüüd pöörame!

...æ...

...æ...

@... @...

@... @...

≈ ∞...α & ω

≈ ∞...α & ω

...é...

...é...

Nii, kullake,

kõik, mis tantsusammes nägid,

järgi teed!

Järgi teen.

Vaidlemine teeb mind õnnetuks.

Teeb õnnetuks.

Enne töö, siis palk.

... öö, siis palk... Kas küsida ka tohib?

Kuss, küll seda hiljem öeldakse!

Sellest kambrist leiad minu...

Sisse pääsed nimekirja läbides –

nad puhtaks teevad sinu, rütmi ajavad.

See pole valus, hea on.

Siis mind sa joonelt järgid.

Jah!?

Jah.

Siki.

SAKI.

Tšahh!!!

TANGOSONETT

Üks generalissimo

Me täna kirjutame imelist sonetti
ja tantsusamme kajab vastu südameist,
me kerged jalad vaevalt riivavad parketti,
silm saadab silma, mõte embab teineteist...

Me täna luuletame imelist sonetti,
mil tangorütmist tulvil hinged helindeist,
kui veinikarika Cupido tõstab letti,
siis janu lõpmatu ei kustu iial meist...

Me täna laulame üht imelist sonetti!
Mis sest, et armastad Sa siiski toda veist,
me saatus needitud on kokku orjaketti...

Me täna sosistame imelist sonetti...
Kuid homme sekretäri suudled Sa parteist,
kes õhtuülikoolis meile lüpsab petti!...

MUISTNE UNELM

Teine generalissimo

Kui põrmust tõusnud säravpüha
naine ilmub ette,
säeb küsitelles nähtavale
süsiõised lokid,

et meeled peast viib, mõistuselle
mängib silmapette
ja maailm pöörlemas kui kaunid
rinnarattavokid.

Kui Penelope kangaist veab ta
härmalõngu ette,
neist salamahti kootud saavad
mõttesärgid, -sokid,

keev süda susisedes kargab
koolukülma vette,
kui manakaaren muistne juba
kõrbend maksa nokib.

Vöökirjadest nii petliktarku
naine loob parkette,
et aias õide löövad viimsed
puitunudki tokid,

üll verepärlid kõlistavad
härjapõlved kette —
saaks kordki kedrata neid vokke,
koonaldeks kus lokid!

TOONESILMAD – TOOMESILMAD

Unegeneralissimo

Vist Tagajõgi püha on,
kus lapsena veel suplen...

Nüüd möödas kolmkümmend kolm...
Taas Matsu kolka laskun.
Suund tema poole tõtvel,
kes – ? – mind teisel kaldal ootvel.

Jõehaud on pervi vahel
ja tulvavett täis lodu.
Ma astun veel kui Jeesus...
All mõned kehvad lauad, rondid,
kuid need ei kannan...
Upun?
Kuid läbi vajuda ei lase Taara!

Aitüma, Isa!
Kelle armust püsin?
Näen kohkunult ja kuulen ise:
mu talla all ju pragisevad Toone-silmad!

Kas leinas hinged?
Kes – tummalt silmitsevad? Usus õnnetumad?
Oh konnakarpe, nälkjakodasid!
Mis avali ja limanahas rahvas
mind kaemas-kõõritamas...
Minu peale lootmas!

Te, ohvrimeelsed pilgud!
Nii orjalikud vaated!
Teist mõnda purustades üle läheb siht!

Mind ise siia tõite, kannatust siis veelgi,
te endi pärast rännanuna olingi ju teel!
Teid, roostes mõõgahoidjaid, —
leping sõlmitud saab teise kalda peal!

Seal Tema vastab mulle...Vaatab...
Käe ulatab, me kohe saamas kokku...
Saime...

Sest jätkuski. Kõik oli silmis...
Ei enamat s i s näinud.
Näeme nüüd...

OK, ASTRAAT!

Elva anagramme
(Põlva piktogramme)

*Õelda oleks ehk küll vähe,
Siiski ütelda ei saa –
Oh sa sõna, väike sõna,
Sisepoole kitsas maa?*

Ernst Ennolt

KARLI MURU
(Ilmar Kuru)

Marlikuur. Murrukali.
Karil ruum – ruumilark!

Kuula, Mirr! Kuri marul?
Irul kuram?! Luura, kirm!

Arimulkur, kurulimar...
Uruk-limar – Ira kulmur!

Luru marki! Uuril karm.
Karmil uur. Uril murak.

Marlikuru... uri-Kulmar...
Kurul mari – karru lumi!

Kalur Muri. Muril karu.
Kurirumal, murra kilu!

P
E
L
A
A
K

N
I
A

Ain-palake – peaka nali!
EKLA paani paanikale kae, Laapin, Kaali paen
aena lapik painakael! Kaen Paali: paki elaan –
NAKi aapel!
Pikalaane
palke aina,
lai pakane,
kaapa neli!
Kai palena
pelka aina
peakanali
paaki elan (alana kipe!).
Pakaa, lein –
kaanelaip!
A...! Kena lapi
kaanepila:
Naa kapile,
kaa napile;
pai kanale –
pai kalane!
Pikanaela Napik-Aale kipa-naela kaine pala-
paine kala:
Nai kaapel
alpikaane!
Nai palake!
Pea, kali, na!
Nea pali ka!
Pean kaali,
laak peani...
A...! Ena – pilak! Pika, laena...!
Ei, kana-alp!
Aap ilkena
(aa – pilkena!):
Naaa...kilpe?
Naaa... kelpi!?
Pai naakel,
lakane pai –
kaap Leani!
Peanali ka (aa, Kiplena, napakil, ae!): Ka lepan ai!...
Palka aine, lae painak – paak laeni!
Paela Kain – kanepi all! Eia, kalpan...!
Aie!, kaplan!!! – Lai kanape...e...ila panka...
...pinke ala... a... kapaline... kapijalane...
...paa... likane... pilkane... aa... plikane...

k
n
u
r
e
s
o
o
r
e
i

	Ur! Soine koer...	EU kone, sorri!
	Kuresoorine	Koore-
	noore-	risune
	risuke,	ori,
	kooru – sireen!	seon
Reesoo	Oo, seirenurk! Senior-koru noor	Roonire kuse...
kurin	Niru uri kees –	... roosi...
kooris	koor kuri	... ee...
neeru! ees!	rooseen,	kurn!
Koeru soiner...	nooruse ker...	

KAJAR PRUUL

Kaur ja lurp...
Karp ja luur...
Karl ja puur...
Laur ja purk...
Kapral Juur
Karjal puur...
Luru ja park...
Kuur ja larp...
Palk ja urru...
Kaup ja lurr...
Luup ja karr...
Kurr ja laup...
Rujal paruk...
Lujaparkur...
Pajularkur...
Paljuarkur...
Lajar pruur...
Raul purjak...
Arku paljur...
Puruka jarl...
Laar-purjuk...
Kaljuarpur...
Klaarpurju...
Raalpurk ju...
Kurjal raup...
Jurapaklur...
Urjakaplur...
Kaaplurjur...
Purajulkar...
Purujalkar...
Kurupaljar...
Kuurpaljar...
Raupkurjal...
Jarrupakul...
Karrupajul...
Jalapurkur...
Larrpuukja...
Parrluukja...
Urrupaljak...
Kruuprajal...
Larka-pujur...
Park-juural...
Parra kujul...
Parakuljur...
Purrakujal...
Parka-uljur...
Parral ujuk...
Parrauljuk...
Karral puju...
Rajur pakul...
Urral pajuk...
Parklajuur...

KAI PUURITS
(*Koos Ruudu Raudsepaga*)

Sa tiri, puuk, puusatirik!
Arsti kuupi, puruta isik!
Sikuta puri purki, isatu!

Sura pikuti, tuusaripik,
purusta kii, pusatu kiri!
Aukirp, istu! Piu, kurista!

Paus rikuti, paik suruti.
Rusuti pika tuura piisk,
autu spikri ruupia kits.

Au, usu Pikrit, USA kiprit!
Tari piuksu tiira kupsu
kitsa puuri puurikasti!

Priit, uu...!, kas takusiirup?
Kas puuriit? Pitsiauruk?
A...! P u r u s i t i k !

RUUDU RAUDSEPP

Pudrupesa
udur,
adrupupe
rusud.

Edu,
pudrupasur,
perupardu
usud!

Esa
purpurudud
puru
puuderdas:

pesad-puud
urru,
puudased
purru!

Puudu
raudserp...
Serpad puudu,
Ru!

Õ I S R T
T N P B E I
A

Põrisen, tatin – peri, tõbistan! Pirm õitsetab... Õis!...

Pent tarib,
ribat ent põis.

Tõns
tirib pae –
nõepats tirib!

Sõber,
pan Tiit, –
Piibet õrnast...

Pinti
sõretab,
peti nõristab!

BT põras nii, et Tiibet põrnas Penti õristab.

NB!
Õeripatsit
(tõeripatsi, NB?),

Pert,
tibi sõna,
parist tõbine!

Tibas
 π nõret,
tõre PIN tibas ...

Peni
tõristab,
õrin petistab!
Õps –
rabi Tenti.
Õpit rabisten...

Dar
 es Sa,
 Nr N'illal lillander, Sa,
 Sal laser Lalla- randilell,
 Nr Dalife – landil... Sa, Indres lillar,
 sada *Landes-* „Indlal” Indra (Indre andes Sellal
 Illel – ralli! laser? Lell, Lallas), lilla Nardi
 Dallase Rall- „Irdlal” Allan arind endas... sael-
 nr-il? sendila – lasen... serdil – sellal rr ... landril
 Nirel rallin Lindlal Arnel arel lilla saen,
 Dallas? Ledas, aser – sillad, sandlil andes lillard,
 Nired ralland randa rasend Andra sirnad seal –
 Sallal! esil... sellil! Illal! lilles! Ellal... landril!
 Lille-Sandra Sandri-Ellal Iland-Saller Sandra-Illel...
 Randis-Allel Endla Sillar (Linda Saller –
 Sall-Ilander); Ellar-sandil
 NASAle Linde Sallar. Lisana
 drill... Sandril drell.
 Alle,
 Sendral
 Ali, Laar,
 sindre- sel
 Isend – Allal lind –
 lallar! Lalli- sellaar-
 Anders. lind!
 Illar
 „Endlas”,
 Ertil
 Ernal sallid – „Andlas”,
 salli-Erland... Lars
 Salli-lander – Lindale,
 erindla sall. Ernid Narid
 Sallal... sellal...
 ANDRES LILLA – Andreas Lill!

LEA TOOMING

Oota, Leming! (Nigela moto)

Tooma-nigel, magetoonil ilgema noot, tea looming, ooma tingel:

tooga nimel,

Ilgem toona: O! mangolt ei! Tigelooman moonitagel.

tinamoogel,

Tegin looma ometi *longa*...

Legatim, noo...

toogem nali,

Nooligem ta ilgem noota!

lina toogem!

Too ligem, na, to olmenagi!

Ligem noota? Loota?! Minge...

Lootegi man mine toogal, ema Tooling!

O mega lonti!

Noogime tal?

Megatoolin Nagel, Toomi

Noomige tal –

tilane moog!

tegi moonal tongile oma iget – looman. Noo,

Metaloogin tangime loo.

taligem oomega lonti!

Toolegi man?

Leno

Tool me nagi, Nigela-Toom!

Imagot

Lit – me agoon...

Toonigem lae, e... tangimolo!

noolega,

Mainet, loog, toolmeniga!...

Tim?

Minalooget, loomatinge,

Nimel tooga talginoome.

Ootame,

Toomaingel! Too male, Ing!

A, mentoolgi!

Ling...

Toongi,

∇ mentool...(Iga mentool...) Loo

lame...

O, agitmelon! Oo, mantelgi! ime,

Tang!

Ta noi,

Golem!

Tangole

moi!

Tongale *moi*!

Ebeja KAPO
 eba- Kabeja
 pojake EPO
 ja obe-
 eba- pajake
 Peko. ja
 Kapa- kobe
 Jeebo EPA.
 (kopa- Kobe
 Jeeba) JAAK PEEBO e Japa
 Ebo kebaja
 pajake peo
 e... poeke
 pajakoeb. ajab... Peake
 ojab
 ...

A, pajo keeb!
 Kobeja Abee
 pae Jakop
 ojake aeb
 peab! Peko
 Kopje ja Poba
 aabe: ja kee...
 A, Kaeb,
 BE... opa- je!
 JO... Poja
 KA... kabe
 PE...? ...e ...
 Jope kapjab,
 kaabe! oee!... Kaja
 ...e...
 poeb
 ...

ARVO VALTON

Toorvalvaⁿ ,
noorvalva_t :
Von Tola arv...
Arva, Wolton!

O, Volta varn,
V–Narva tool,
Narova volt...
Taran Volvo.

Toon varval?
Toov narval!?
Vt – oo! – varnal!
Vat – *voronal!*

Nt Vova lora...
Vow! – on altar!
V, novaatlör,
voon-valtar!

Orvatolvan –
o ravvalont! –,
a *vot* on larv!
Orav, talv on!

Härg

VALTER HAAMER

Va ahtra Merle relvat haarem
„Maret Rahvale!”

Maare, hr Talve!: *Maha terarelv,*
Mare taha relv!

Amele, hr Tavar, Vahtra Marele!
Vera lehatarm!

Vahel are Mart Martal ere ahv –
taamal, hr Vere!

Va trama rehel – trr! mehelaava! –
ha! valat merre...!

Haare Marvelt – haarme arvelt!
Ah, arme tarvel...!

Mahler... terava tera M. Ravel... ah!
...Lehár!... Vatrame...

Ehmatar larve... Lehmatar, arve!
Valm „Raha, tere!”

ARVO MÄLBERG

Mära, volberg!

Lame org, värb!

Mälar – vo berg!

O märg verbla:

Volmer... g(?)ärab?...

Rom(?)el g(?)ärvab...?

Molberg?... Ärav!...

Värbla morge

värrab, olgem...

Vormel GB? Ära!

NATALJA JALVISTE

Talv ja naljaiste
ja nalja-Talviste.
Vanjalt elatis ja
Jalta najale vist.

Valja naistaljet,
naljajalatviste!
Sajatellija-vant –
alasti *jeljavant*...

Valati. Seljajant?...
Vt lesijata nalja:
tinalast *Jelva* ja
valjasti ajal – *Net!*

Nij! – lavastajatel
lesti naljatav, *aj!*...
Levist lajatan – ja
valjastaja letin!

Jalvi-Tanja laste
Valjast netil – jaa ...!
Vatile Nastjal ja –
jalast avan jetil!

MART
JAANSON I.

Traman,
Sonja, –
Tamaras
jonn!

Ats
Ronja
man:
jant
armas
on ja

narmast on.

Jants, romaan?

St – *romañana*? Nn
orjamaast (n Norjamaast)
sa, marjatonn.

Astrojaam NN:

Norm & Naast, Martna & Son.

Jats on maran... jaa...! Ants – morn...

Torn n jaamas (n tornjaamas) – narmjas

NATO! Torm Jaanas N – armastan,

Jon (jo narmastan...)! Jan –

Anto sarm...! Maast norn

ja tarnas on –

jam

!

MART JAANSON II. Traman, Sonja, –

Tamaras

jonn!

Ats

Ronja

man:

jant

armas

on ja

narmast on.

Jants, romaan

St – *romañana?*

Nn orjamaast

(n Norjamaast)

sa,

Astrojaam NN:

marjatonn.

Norm & Naast,

Martna & Son.

Jats on maran...

... jaa...! Ants – morn...

Torn n jaamas

(n tornjaamas) –

narmjas NATO!

Torm Jaanas N –

armastan, Jon (jo narmastan...)!

Jan – Anto sarm...! Maast norn

ja tarnas on – *jam!*

OTT OLLINO

Illo on, Ott!
Toon tillo?
Olli no Ott!
Oll Ottino...

Olloo! Tint?

No!... Tito oll'...

No, to Tolli... not to Lilo!

To Tillo? ...On!

To Olli?... Not!

Nolli, Otto Lott, Olion!

Linto-loto loitnoolt, noot lotil?

Loo notilt?! Oot, on till...!

Litol toon... tonti lool!

Oti no toll... tollitoon...

Notil tool... toolilont!

Till too?... No...

Tonotillo.

Totinollo.

Otonillo.

Tonitollo.

Totollino!

Lolottino!

Totollino-lolottino.

Tollotion. Tollnotio.

Loltotion. Lotlotion.

Noltotlio. Tolnotlio.

Tonoltlio. Notoltlio.

Loltontio. Lotlontio...

LOT-litooon

Tontollio...

Nottollio...

Nototillo.

Totonillo.

Ollonitto.

Totinollo.

Ollottino!

Ottollino!

Tollotino-lottolino.

Tollotnio. Lottolnio.

Olltotion. Toltolion.

Nottlolio. Toltnolio.

Tollontio. Tlolontio.

Lontlotio. Noltlotio...

LIT-toloon...

Lonlottio...

Nollottio...

Karl Muru

MARI ERE NALI...

(Pillpinutagune I)

Mari ere nali.
Mariina leer.
Mari nari eel,
nai mari reel.
Raaline meri.

TORUTOATAGUNE II

Erna ilameri. Irma erinaer. Ira limaneer. Ilma eranire.
Mare Riinale, Riina Marele.
Nele mari-rai,
erine Maaril!

Maiel Rainer. Rainel Maier. Meeril Ainar. Naimal Reier.
Maire lainer – Mairel ainer.
Mailer Einar,
Eleri naimar...

Iraani merel Armeeni lari: erialane Mir IRA-l armeeni.
Areenimarli male ei narri
ei marlinare,
ei lamenarri.

Meierin Laar. Laari merine leieri maran: mini ere-Laar...
Laare-miiner, mineeri Laar!
Laarime, Rein,
rael eramiin...

Inarile arme, are Ilmarine! Meril era-Ina... Meri eralina...
Reaalne riim, raam reel nii:
Reini maaler –
Leari mainer

Iirlane Mare, irre-mailane... Na! Mare liire, laenari meri...
Ae! Mirri laen – erimineraal!
Maare – reliin!
Maare, liiner!

Laenire rima-Rein Maarile, era-neimaril nire Mariale:
Irr! aamenile, *Aamen!* irrile.
Aaremi nirel
Aameril nire...

Miina: *Re, re, la!... Re, re,* Lii mana. Mina-lai: *Re, re,* eiran: *la, mi, re!*
Re-re-maaliin, re-re liina maq!
Nelirea-Mari,
neli rea-Mari...

Amar Eriline, mine, re-raali! Re-raalimine!? Re-raalinime?!
Ilmari naere: *Marri ainele!*
Malin, eri aer!
Merlini aare...

Nil mare irae.